

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/37/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715215299
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6715215299.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a členov senátu Mgr. Kataríny Katkovej a JUDr. Jany Haluškovej, v právnej veci starostlivosti o maloleté deti 1/R. R., nar. XX. XX. XXXX a 2/ V. R., nar. XX. XX. XXXX, obidve s trvalým pobytom C. XXXX/XX, XXX XX J., t.č. bytom A. J. XXX/XX, XXX XX Z., zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny P., pracovisko Z., deti rodičov - matky Z. C. (pôvodne R.), rod. W., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom C. XXXX/XX, XXX XX J., t.č. bytom A. J. XXX/XX, XXX XX Z., a otca N. R., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom C. XXXX/XX, XXX XX J., právne zastúpeného spoločnosťou Viktória Hellenbart, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Martina Rázusa 146/23, 984 01 Lučenec, IČO: 47 250 640, za ktorú koná Mgr. Viktória Hellenbart, advokátka a konateľka, v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na základe odvolania matky proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 12P/25/2015-174 zo dňa 21. 04. 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov konania **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. 1. Okresný súd Zvolen ako súd prvej inštancie (ďalej aj „súd prvej inštancie“ event. „prvoinštančný súd“) rozsudkom zo dňa 21. 04. 2017 návrh matky maloletých detí (ďalej len „matka“) ohľadom zameškaného výživného zamietol (prvý výrok). Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (druhý výrok).

1. 2. Z odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančného súdu vyplýva, že predmetom jeho (v poradí druhého) rozhodovania bol návrh matky o určenie vyživovacej povinnosti otca maloletých detí (ďalej len „otec“) voči mal. R. R. vo výške 150 Eur mesačne a voči mal. V. R. vo výške 100 Eur mesačne, za obdobie od 01. 10. 2015 do 15. 04. 2016 (t. j. do doby právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva rodičov maloletých detí).

1. 3. Po oboznámení sa s príjmom otca za uvedené obdobie dospel prvoinštančný súd k záveru, že výživné, ktoré otec platil za uvedené obdobie vo výške 60 Eur pre obe maloleté deti predstavuje výživné zodpovedajúce jeho príjmu. Konštatoval, že v konaní nebolo preukázané, že by v uvedenom období dosahoval vyšší príjem, než ktorý bol v konaní preukázaný. Zároveň prvoinštančný súd uviedol, že otec si svoje deklarované výdavky pokrýval s pomocou rodinných príslušníkov. Z uvedených dôvodov preto návrh matky zamietol.

1. 4. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 52 Civilného mimo sporového poriadku.

2. 1. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala matka v zákonnej lehote odvolanie v ktorom žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a otca zaviazal na zaplatenie zameškaného výživného

pre maloleté deti za predmetné obdobie v rozsahu jej pôvodného návrhu, eventuálne, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2. 2. V odôvodnení odvolania namietala, že prvoinštančný súd rozhodol nesprávne, najmä z dôvodu, že zistené skutočnosti nesprávne vyhodnotil, a teda nesprávne zistil skutkový stav veci. Má za to, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu názoru, že ak otec platil na obidve maloleté deti výživné spolu vo výške 60 Eur, tak toto výživné zodpovedá jeho príjmom, ktoré v uvedenom období mal. I naďalej trvala na tom, že otec maloletých detí má a aj v období, ktoré je predmetom určenia zameškaného výživného mal oveľa vyšší príjem, ako sa snažil preukázať predloženými dôkazmi. Ním deklarované príjmy a výdavky sú v rozpore, pretože deklarované výdavky prevyšujú deklarované príjmy. Z toho je zrejmé, že musí mať iné príjmy alebo úspory, z ktorých hradí svoje výdavky. Okrem toho namietala, že prvoinštančný súd dospel k nesprávnemu záveru, keď skutočnosť, že otec ukončil pracovný pomer v zahraničí, čím došlo na jeho strane k zníženiu príjmu, nepovažoval za jeho úmysel a konanie s cieľom zbaviť sa vyživovacej povinnosti. Taktiež poukázala na to, že je na čiastočnom invalidnom dôchodku a aj napriek tomu manuálne pracuje, aby zabezpečila výživu a potreby maloletých detí. Otec je zdravý a má veľa možností nájsť si zamestnanie s dostatočným príjmom na zabezpečenie potrieb maloletých detí, okrem toho je zrejmé, že takéto zamestnanie má a mal ho aj v predmetnom období.

3. Otec (prostredníctvom právnej zástupkyne) v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že argumentácia matky v odvolaní nie je ničím podložená, obsahuje len jej špekulácie a ničím nepreukázané tvrdenia. Z predloženého výpisu z jeho účtu vyplýva, že podpora v nezamestnanosti mu bola vyplatená prvýkrát 16. 03. 2016, spätne za mesiace január až marec a jeho reálny príjem v tomto období sa pohyboval okolo zo sumy 129 Eur mesačne. Keďže jeho reálne mesačne príjmy boli oveľa nižšie než jeho náklady, bol odkázaný na finančnú pomoc svojich príbuzných. Z výpisu z jeho účtu vyplýva, že nielen jeho matka K. R., ale aj jeho neter Z. C. a aj jeho sestra K. C., mu vkladali finančné prostriedky na účet, aby mohol uhradiť svoje výdavky. V závere vyjadrenia uviedol, že matke sa nepodarilo preukázať, že by jeho príjem v období 10/2015 až 3/2016 bol vyšší, než bol zistený súdom, a toto ani nie je možné, nakoľko skutočne vyšší príjem nedosahoval. Pri zisťovaní svojich skutočných osobných a majetkových pomerov spolupracoval so súdom, nič nezamlčoval a preto rozhodnutie prvoinštančného súdu vychádza z riadne zisteného skutkového stavu.

4. Kolízny opatrovník maloletých detí sa k odvolaniu matky nevyjadril.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok - ďalej aj „CSP“), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj „CMP“), bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. 1. Z ustanovenia § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZR“) vyplýva, že každý rodič, bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť (aspoň) v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Poznámka 13 uvedená v tomto ustanovení odkazuje na § 2 písm. c/ zák.č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov, z ktorého vyplýva, že životné minimum na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa predstavuje (a i v dobe rozhodovania súdu prvej inštancie predstavovalo) sumu 91,06 Eur mesačne. Z uvedeného teda vyplýva, že minimálna výška výživného (30% zo sumy vyššie uvedeného životného minima) potom predstavuje sumu 27,32 Eur mesačne. Ide o zákonom určenú minimálnu sumu výživného, ktorú nemôžu ovplyvniť žiadne objektívne alebo subjektívne skutočnosti.

6. 2. Za situácie, keď otec v predmetnom období poberal príjem v prvoinštančnom súdom zistenej výške a z takéhoto príjmu platil na maloleté deti výživné v súhrnnej výške 60 Eur, išlo o plne akceptovateľné výživné a preto prvoinštančný súd rozhodol vecne správne, keď predmetný návrh matky zamietol.

7. Odvolací súd konštatuje, že matka ani v odvolacom konaní neuviedla žiadne konkrétne okolnosti alebo skutočnosti, z ktorých by bolo možno dôvodne vyvodiť pravdivosť jej (všeobecného) tvrdenia, že otec mal v predmetnom období i iný príjem, ako bol v rámci konania zistený prvoinštančný súdom.

8. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

9. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 52 CMP a preto rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).